

SÓN ELS LLIBRES QUE FAN FESTA

Com cada any, amb la primavera, ha arribat la festa dels llibres. Vull dir que els llibres, cada un a la seua manera, celebren la Diada de Sant Jordi amb l'emoció tan especial amb què es viuen aquells esdeveniments que només succeeixen una vegada a l'any. Ja fa dies que van en revolt perquè veuen el moviment dels llibreters. Saben, els llibres, que d'aquí a pocs dies, molts d'ells seran els elegits per abandonar els prestatges de la llibreria o per sortir de les caixes del magatzem. I el millor de tot: molts d'ells saben que no hi hauran de tornar mai més a aquests llocs, que coneixeran món, que passaran de ma en ma, que uns quants parells d'ulls curiosos es disposaran damunt les seues pàgines. Els llibres ho saben de cada any. És una informació que circula entre el sector. Els més vells ho comenten a aquells que jeuen ufanosos a les taules de novetats, els best-sellers ho esbrufen a les antologies: la Diada de Sant Jordi i les fires que s'organitzen per celebrar-la són la seua gran oportunitat per canviar de domicili. Saben que unes mans, amoroses o no, triaran un exemplar i el posaran dins una paperina, i el traginaran carrer amunt, carrer avall. I, ja convertit en un objecte únic i diferent de tots els altres, al final del dia, cada volum creuarà la porta d'una casa que no coneix per ser dipositat damunt la tauleta de centre, a la tauleta de nit, o a un prestatge del despatx encara per descobrir. Els que estan més contents són els que saben que qui els gronxarà, fitorarà, explorarà o xuclarà seran unes mans petites: les manetes d'un fillet que descobrirà un trosset de món a través dels colorins del conte de grans o petites dimensions que algú que l'estima molt li ha regalat. Amb tot, a les prestatgeries de les llibreries i als magatzems dels distribuïdors hi ha nervis. Molts llibres ja saben què és fer el viatge d'anada a la fira, però també el de tornada. Saben què és que unes mans el toquin, el fullegin, se'l mirin amb indolència, i el tornin a deixar al mateix munt. I si això passa una vegada i una altra, i un any i un altre,... fa mal. Tant de mal que a vegades els llibres emmalalteixen i es posen grocs d'enyor i descuren la seua higiene i no els importa romandre davall una capa de pols. Per això, quan, des del munt de la taula, folrada amb una bandera, exposada al carrer, els llibres inquiets vegin un presumpte lector, deixaran anar el millor dels seus somriures. Cada un d'ells intentarà convertir-se en un exemplar únic i deixaran anar amb aquella gràcia frases del tipus: "una novel·la d'acció trepidant que no deixarà ningú indiferent", "una obra de fàcil lectura que flueix a tota velocitat", "l'obra més valorada per la crítica de Nova York". I per si això no és suficient, faran el possible perquè la persona que el té a les mans vegi la cara somrient de l'autor a la solapa interior. Sempre riuen els autors, a les solapes dels seus llibres. Només els falta un lleteret amb llums fluorescents i una frase que digui: "sóc tot teu". Fan un esforç els

llibres per agradar-nos a nosaltres, els lectors. I nosaltres, enguany, malgrat la crisi, o potser perquè hi ha crisi, farem un esforç per endur-nos-els a casa, per demanar-los que ens ajudin a descobrir nous móns, realitats que ens són llunyanes, illes que mai no trepitjarem ni persones que no coneixerem. Aquesta és l'autèntica festa del llibre. Bona diada a tothom!